

- pracownik ratownictwa górniczego,
 - brygadzysta w kopalni lub innym przedsiębiorstwie zajmującym się problematyką górniczą.
- Stopień II — wykwalifikowany górnik (przodowy, strażnik, kombajnista itp.) w kopalni lub wykwalifikowany pracownik w innym przedsiębiorstwie zajmującym się problematyką górniczą.
- Stopień III — pracownik na stanowisku młodszego górnika i pracownik na równorzędnym stanowisku pracy w kopalni lub innym przedsiębiorstwie zajmującym się problematyką górniczą.

Aspirant górniczy

- Stopień I — pracownik wykazujący się dobrymi wynikami w pracy górniczej, posiadający stopień aspiranta górniczego II stopnia w kopalni lub w innym przedsiębiorstwie zajmującym się problematyką górniczą.
- Stopień II — pracownik po przepracowaniu 2 lat pod ziemią w kopalni lub innym przedsiębiorstwie zajmującym się problematyką górniczą.
- Stopień III — pracownik po przepracowaniu 6 miesięcy pod ziemią w kopalni lub innym przedsiębiorstwie zajmującym się problematyką górniczą.

103

ZARZĄDZENIE Nr 14 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 30 kwietnia 1983 r.

w sprawie wydawania decyzji dotyczących zajmowania lokali biurowych na terenie m. st. Warszawy przez państwowe instytucje centralne.

W celu zapewnienia właściwych warunków lokalowych państwowym instytucjom centralnym w związku z art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1983 r. Nr 11, poz. 55) zarządza się, co następuje:

§ 1. Państwowe instytucje centralne obejmują i zwalniają lokale biurowe na terenie m. st. Warszawy na podstawie decyzji wydanych w trybie określonym w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. Uprawnienia wynikające z art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1983 r. Nr 11, poz. 55) wykonuje w imieniu Prezesa Rady Ministrów Szef Urzędu Rady Ministrów.

§ 3. 1. W celu zapewnienia państwowym instytucjom centralnym warunków lokalowych niezbędnych do wykonywania ich statutowej działalności Szef Urzędu Rady Ministrów — na podstawie analizy warunków lokalowych tych instytucji — dostosowuje wielkość zajmowanych przez nie lokali biurowych do ich potrzeb.

2. Decyzje o przydziale lub zwolnieniu lokalu biurowego uwzględniają normy podstawowej powierzchni użytkowej przewidziane dla państwowych instytucji centralnych.

3. Wszelkie zmiany w sposobie użytkowania lokali biurowych zajmowanych przez instytucje określone w § 1 wymagają zgody Szefa Urzędu Rady Ministrów.

§ 4. Szef Urzędu Rady Ministrów zleca jednostkom organizacyjnym Urzędu Rady Ministrów bieżącą kontrolę

lokali biurowych zajmowanych przez instytucje wymienione w § 1, w szczególności w zakresie zgodności wykorzystania lokalu z decyzją o przydziale, obowiązującymi normami podstawowej powierzchni użytkowej dla lokali biurowych oraz przeznaczeniem lokalu.

§ 5. Przepisy § 3 ust. 3 oraz § 4 stosuje się także do jednostek organizacyjnych innych niż określone w § 1 w razie użytkowania przez nie lokali biurowych w budynkach będących siedzibami państwowych instytucji centralnych.

§ 6. Nieprzestrzeganie przepisów dotyczących obejmowania, użytkowania i zwalniania lokali biurowych powoduje pociągnięcie winnych, niezależnie od odpowiedzialności służbowej, do odpowiedzialności karnej zgodnie z art. 62 i 63 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe.

§ 7. Państwowymi instytucjami centralnymi w rozumieniu niniejszego zarządzenia są naczelnne organy władzy państwowej i podległe im centralne organy państwowe, naczelnne i centralne organy administracji państwowej oraz naczelnne organy wymiaru sprawiedliwości.

§ 8. Traci moc zarządzenie nr 210 Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 1955 r. o zakresie działania Urzędu Rady Ministrów w sprawach lokalowych oraz o obejmowaniu i zwalnianiu lokali użytkowych na obszarze m. st. Warszawy (Monitor Polski Nr 75, poz. 926).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski